

ת"ד 82/15 - מדינת ישראל נגד סامر קאסם

בית משפט השלום לערבותה בעכו

ת"ד 15-04-82 מדינת ישראל נ' קאסם
לפני כבוד השופט אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד אייל עמאר
ה הנאשם

נגד
سامר קאסם באמצעות עו"ד היילאל קאסם
הנאשם

הכרעת דין

1. לפני תאונת דרכים בה היו מעורבים שלושה כלי רכב. השאלה שעומדת להכרעה לפני היא האם הנאשם חסם את ה策מת, בעת שפנה שמאלה, מבליל לחת זכות קדימה לרכב שהגיע מולו, ולפיקר נושא באחריות לתאונה.

החליטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

האשמה

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של **אי מתן זכות קדימה לרכב ממול, כשהנתיב חסום, פונה בחוסר זהירות והתנהגות הגורמת נזק.**

3. על פי כתב האישום, ביום 19.2.15, סמוך לשעה 13:15, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "יגואר" מ.ר. 65670701, בכביש פנימי, בכפר רاما, מכיוון צפון לדרום, והגיע לצומת בית ספר חקלאי. מאחוריו הנאשם נסע רכב פרטי, מסוג "ሚצוביישי", מ.ר. 2205820 (להלן - רכב ה"מיצוביישי"). אותה עת, בנטייה הנגדי, ממול הנאשם, נסע רכב פרטי, מסוג "וולוו", מ.ר. 1454517 (להלן - רכב ה"וולוו"). הנאשם נגע בחוסר זהירות, בהגיעו לצומת פנה שמאלה מבליל לחת זכות קדימה לרכב ה"וולוו", שנסע מולו, חסם את נתיב נסיעתו, וגרם להתנגשות עמו. לאחר ההתנגשות, רכב ה"וולוו" סטה לנטייה הנגדי, והתנגש חזיתית ברכב ה"מיצוביishi". כתוצאה מההתאונה נחבלו 4 אנשים וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

טייעוני הצדדים

4. המאשימה גורסת שהיא אחראי לתאונה. לשיטתה, בהגיעו לצומת בית הספר החקלאי, פנה שמאלה, ללא

עמוד 1

שנתן זכות קידמה לרכב ה"וילו", שנסע מולו, וגרם לרכב להתנגש בו. כתוצאה מההתנגשות סטה רכב ה"וילו" לנטייב הנגדי, והתנגש חזיתית ברכב "ሚצובייש", שנסע מאחורי הנאשם.

מנגד, ביקשה ההגנה לזכות את הנאשם מההעברות שייחסו לו בכתב האישום בציינה שה הנאשם לא גרם לתאונת. צוין שה הנאשם פנה שמאליה בצוותה, השתלב בנטייב הנסיעה, באופן מלא, ולא חסם את הצומת. במהלך הנסיעה בנטייב נתען, נאלץ הנאשם לעזר את רכבו מאחורי אוטובוס, שנכנס באותו עת לבית הספר החקלאי. באותו עת, רכב ה"וילו", שהגיע בנטייב מולו, נסע במהירות מופרצת, סטה לכיוונו והתנגש בו, לאחר מכן סטה ה"וילו" לנטייב הנגדי ופגע ברכב שלישי, מסוג "ሚצובייש", ונעצר.

הראיות

5. מטעם המאשימה העידו:

הבחן שמעון שמאכה (להלן - הבחן).

העד סואד אברהם, נהג הרכב ה"מיツובייש" (להלן - העד אברהם או נהג הרכב ה"מיツובייש").

השוטר אור פרץ (להלן - השוטר פרץ).

העד נקולא בנאיימן נתניהו, נהג הרכב ה"וילבו" (להלן - העד נתניהו).

העד נקולא רזק וחיד, נסוע ברכב ה"וילבו" (להלן - העד רזק).

העד איזמירנדזה נקולא, נסעת ברכב ה"וילבו" (להלן - העדה איזמירנדזה).

באמצעות עדי התביעה הוגש:

ת/1 - דוח פעליה בוחן ודוח פעולה של השוטר אור פרץ, ת/2 - דוח בוחן, סקיצה ותיעוד רפואי של העד נתניהו, ת/3 - טופס הודעת חשוד והודעתה העד נתניהו, ת/4 - צלום אויר עם כיווני נסיעה, הודעתה של העד רזק ותיעוד רפואי שלו, ת/5 - לוח צילומים והודעתה של איזמירנדזה, ת/6 - תרשימים בוחן ותיעוד רפואי של איזמירנדזה, ת/7 - סיכום ביקור רפואי של העד אברהם ודיסק צלומים.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ומර קאסם אדדם.

האם הנאשם חסם את הצומת?

מסקנות דוח הבדיקה

6. כעולה מדוח הבדיקה (ח/2) ו楣ודתו, רכב הנאשם פנה שמאלה בכביש וחסם את נתיב נסיעתו של רכב "וילו", שהגיע בנתיב הנגדי, מולו, וכתוואה מכך רכב ה"וילו" פגע עם חזיתו הימנית בדופן ימין אחורי של רכב הנאשם. לאחר הפגיעה רכב הנאשם הסתבסב שמאלה, בכיוון השעון, רכב ה"וילו" סטה לנORTH תיב הנגדי ופגע בחזית רכב "ሚצובייש" (עמ' 7 לפ"ר, ש' 21-17). הבדיקה ציין בדוח שהגורם לתאונה הוא הגורם האנושי, היינו, הנאשם.

לשיטתו, יש לשולח את טענת הנאשם שבעת התאונה, היה כבר בתוך ציר הגישה לכפר. זאת, בהתבסס על סיבוב רכב הנאשם על צירו, מקום הפגיעה, ונוכח המזאתו של רכב הנאשם על נתיב הנסיעה בעת ההתנגשות.

ציין בדוח הבדיקה שמצב הכביש ותנאי הדרכ לא היו הגורמים לתאונה וכל הרכיב שנבדק במקום נמצא תקין. עוד ציין שדדה הרأיה של רכב הנאשם פתוח לפנים בכיוון הנסיעה, עד מוקם התאונה, וממקום התאונה לפנים ועד 72 מטר. שדדה הרأיה של נהג ה"וילו" פתוח לפנים עד מוקם התאונה, לפחות 120 מטר, וממקום התאונה לפחות 72 מטר לפנים. שדדה הרأיה של נהג ה"ሚצובייש", פתוח לפנים בכיוון הנסיעה, 72.5 מטר, עד מוקם התאונה, וממקום התאונה לפחות 120 מטר.

הבדיקה, בנוסף, דחאה את טענת הסגנור, שהגדיר השבורה שתועדה בצומת (ראה צלום מס' 14 בלוח צלומים ח/5), מעידה שררכב ה"וילו" נכנס לצומת, פגע ברכב הנאשם, אחר כך פגע בגדר ומשם סטה לנORTH השמאלי, וציין: "במקרה של הפגיעה כמו שאנו חוו אותה פה, בדופן ימני אחורי של היגואר, הוולבו פוגע בו. כתוצאה מהפגיעה היגואר קל לומר מצליח לנוע עם כיוון השעון והוולבו נדחף לפנים כי הוא רכב כבד. הנהג מאבד כנראה עצמו, נלחץ, מנסה לברוח, פוגע במעקה ובוורח לרכב המיזובייש" (עמ' 10 לפ"ר, ש' 4-1).

בדוח הבדיקה צוין שההתאונה אירעה בדרך עירונית, בה המהירות המרבית המותרת היא 50 קמ"ש.

7. מדוח פעולה שערק השוטר פרץ (ח/1), שהגיע למקום התאונה בשעה 13:52, עלה שהרכיבים לא הוזזו ממקוםם לאחר התאונה, ופונו רק באישור הבדיקה. על פי הדוח שערק, רכב ה"מייזובייש" עמד לכיוון כלוי צפון, ורכב ה"וילו", לכיוון כלוי דרום. צוין שני הרכיבים נזקקו בחזית ורכב הנאשם היה פגוע בחלקן, בגולגול הימני אחורי, מצד שמאל.

עדויות נסיעו ה"וילו"

8. נהג הרכב ה"וילו" ושני אחיו, שנסעו עמו, הטילו גם הם את האחריות לתאונה על הנאשם.

עם זאת, גרסתם בוגרתה רכbum ורכב ה"ሚצובייש" לא תامة את מסקנות דוח הבדיקה.

צוין שנаг ה"ולו", נתנו, אסף את אחותו, אזמירנדה, מבית הספר, עם אחיו, רזק, והשלשה היו בדרךם חזרה לביתם.

נתנו טען בהודעתו (ת/3) שנסע ב מהירות של כ-50 קמ"ש, ובעת שהתקרב לצומת, רכב הנאשם פנה שמאלה, חסם את הצומת, הוא לא הספיק לבЛОם, והתנגש בו (ת/3, עמ' 16 לפרו', ש' 28). נתנו טען שרכב הנאשם לא הספיק עדין להיכנס לכਬיש השירות (שם, ש' 22). כשנשאל האם היה דבר מה שהפריע לרכב הנאשם להבחן בו, ציין: "**לא היה כלום**" (שם, ש' 16). לדבריו, רכבו היה תקין, ירד גשם ביןוני, הכבש היה רטוב, הראות הייתה טובות, וניתן היה להבחן ברכבים ש מגיעים מכיוון נסיעת הנאשם (ת/3). המרחק, לדבריו, ביןו לבין הנאשם, הגיע לפני התאונה, היה קצר ומגע ממנו לבЛОם: "**לא היה הרבה אפילו לא הספקתי ללחוץ על הבלם**" (ת/3, עמ' 2, ש' 14) ובמהמשך: "**לא הספקתי זה היה ממש קרוב**" (שם, ש' 18). גם בעדותו, כשנשאל האם ניסה לבЛОם, השיב: "**כן. לא הספקתי... לא חשבתי שהוא יפונה שמאלה**" (עמ' 18 לפרו', ש' 32-33, עמ' 19 לפרו', ש' 1).

כך גם דחה את טענת ההגנה, שרצק היה זה שנаг ברכב (עמ' 19 לפרו', ש' 30).

לענין התנגשות רכbum ברכב ה"ሚצובייש", טען נתנו שמיד לאחר ההתנגשות ברכב הנאשם רכbum נעצר במרכז הכביש, ורכב ה"ሚצובייש", שהגיע "מלמטה", התנגש בהם חזיתית (שם, ש' 6).

9. רזק, אחיו של נתנו, מסר דברים דומים. רזק ציין שהם נסעו בכביש, בירידה, לכיוון צומת ראמלה. בצומת בית ספר החקלאי, רכב הנאשם פנה שמאלה, למרחק של 4-5 מטר מהם, חסם את דרכם וגרם להתנגשות. לאחר הפגעה רכbum נעצר ורכב ה"ሚצובייש", שהגיע מהנתיב הנגדי, פגע בו חזיתית (ת/4 עמ' 1, עמ' 21 לפרו', ש' 11-12). כשהתבהק, בעדותו, להעריך את המרחק בין רכbum לרכב הנאשם, ציין: "**לא הרבה מטרים. כמה מטרים קטנים**" (עמ' 22, ש' 21).

בעקבות הפגעה, ציין, התפנה עם אחיו לבית חולים וושוחרר באותו היום (ת/4). עוד ציין שמזג אויר היה גשם, הכבש רטוב והראות הייתה טובות.

בעדותו ציין שרכbum לא נסע ב מהירות, היה שהכבש היה רטוב (עמ' 21 לפרו', ש' 16), ושלל את הטענה שנаг ברכב ציין שישב מאחור (עמ' 22 לפרו', ש' 21).

10. אזמירנדה, ישיבה לצידו של נתנו, בעת האירוע, מסרה אף היא גרסה דומה לגרסת אחיה (ת/5, (עמ' 21-22 לפרו', ש' 21-22). לדבריה, רכב הנאשם פנה שמאלה, באופן פתאומי, בשלב בו כבר לא ניתן היה לבЛОם, ופגע בהם. בעדומה ציינה שאחיה ניסה לבLOWם את הרכב (עמ' 24 לפרו', ש' 8-5) ומהירות נסיעתם הייתה איטית. גם היא, כמו אחיה, טענה שרכbum נעצר בכביש, ורכב אחר, שהגיע מכיוון ראמלה, פגע בו חזיתית. ציינה שפונטה לבית החולים, ונחללה בראשה מכרית אויר שנפתחה (עמ' 23 לפרו', ש' 28).

גרסת נהג ה"ሚצובייש"

11. גרסתו של אברהם, נהג רכב ה"ሚצובייש", לעניין הגורם האחראי לתאונה, לא הייתה חד משמעית וניכר שלא היה ברור כיצד אקרה התאונה. לעניין התנגשות רכבו ורכב ה"וולו" גרסתו סתירה את הגרסה שמסרו שלושת האחים.

העד ציין שיום האירוע היה גשום וסוער ושהكبש היה רטוב (ת/8, ש' 10-8), וشنגע במהירות של 40 קמ"ש, נוכח רכבים נוספים שהיו באותו מקום (שם, ש' 16, עמ' 13, ש' 29). כן ציין שרכבו היה תקין, תנאי הראות טובים, ושדה הראייה פתוחה (שם, ש' 20-17).

כך תיאר את התאונה בהודעתו במשטרת: "אני נהנתי ברכבי מסווג **מיצובייש**... בראמה לכיוון כללי צפון, לפטע**הבחןתי** ברכב מסתובב שמאליה ואז **הבחןתי** ברכב שהגיע מכיוון כללי צפון לכיוון דרום בנתיב הנגדי, והרכב שפנה שמאליה נפגע ממנו, ואז הרכב שפגע ברכב שפנה שמאליה המשיך לכיוון שלי ופגע בי" (שם, ש' 5-2).

בעודתו, באותו מקום אחד, ציין: "הנאשם עבר את שמה, לא נתן זכות קדימה, הלך לצד שמאל, פנה שמאליה" (עמ' 12, ש' 7) ובמקום אחר, כשהתבקש לתאר את שארע בין רכב ה"וולו" לרכב הנאשם, מסר: "אני לא יודע בדיקת כי**הו הרבה מוכניות, חושך והוא (הנאשם) ברוח לככיש לצד, אבל הם באו ב מהירות למעלה**" (עמ' 12, ש' 12-13).

אשר לחילקה השני של התאונה, ציין שרכוב ה"וולו" היה זה שהתנגש בו. כשנשאל מה עשה כשהבחין ברכב השני מגיע לכיוונו, השיב: "**ניסיתי לבРОוח ימינה אך לא הצליח כי הרכב השני הסתחרר והנהג שלו איבד שליטה ופגע ברכב שלי**" (ת/8, ש' 23-22). בהמשך, כשנשאלஇיזה רכב פגע בו, השיב: "וולו" (שם, ש' 27).

לשאלת הסגנור כיצד אקרה התנגשות עם רכבו, השיב: "**הוא בא אליו. דפק אותו לצד שמאל, אני ברכתי**" (עמ' 13 לפרו, ש' 31). כשעומת עם עדותו של רזק, שلطענותו רכבים היה בעצרה מוחלטת בעת התנגשות עם רכבו, ציין: "**רכב הוולו פגע ביגואר, המשיכו אליו. אני ברכתי לצד מהם באו אליו**" (עמ' 14 לפרו, ש' 6). ובהמשך, כשעומת עם הودעתו של נתניהו, שלפיה, הוא היה זה שנג ב מהירות והתנגש בהם, השיב: "**זה לא נכון. אני מדובר בלהctal לchg להתפלל ואני לא משקר. הם צעירים, באו אליו. האוטו שלי ירד לככיש, לא קיבלתי כלום, יש לי ביטוח צד ג'**" (עמ' 14 לפרו, ש' 13-12).

לשאלת הסגנור, כיצד, על פי תיעוד בית החולים, מסר שאינו זוכר את התאונה (ת/7), בעוד שבוואדעתו מסר פרטים לגבי התאונה, הבahir שדבריו בבית החולים נמסרו זמן קצר לאחר התאונה, ובחקירתו, שנערכה מספר ימים לאחר מכן, נזכר בתאונה. (עמ' 13 לפרו, ש' 11-10).

גרסת הנאשם

12. הנאשם דחה את גרסת התביעה וטען שאינם אחראי לתאונה. לדידו, חזה את הצומת, רק לאחר שבדק שניתן לחצotta בביטחון, ובעת התנגשות עם ה"וולו" רכבו כבר היה מחוץ לנתיב הנסעה.

אשר לחילקה השני של התאונה, התנגשות רכב ה"וולו", ורכב ה"מיצובייש", מסר הנאשם גרסה דומה לגורסת התביעה. הנאשם, ציין, בהגינותו, שיש לו היכרות הן עם נהג ה"מיצובייש" (שם, ש' 40) והן עם אביו של נהג ה"וולו" (שם, ש' 41). את ההיכרות עם אביהם של שלושת האחים אף הגיד "טובה".

אשר לאחוריו לתאונה, לדבריו, פנה שמאליה בצומת, רק לאחר שהאט, אותה, ובדק שהצומת פניו והרכב שנסע בנתיב הנגדי, נמצא במרקח שמאפשר לו כניסה בטוחה לצומת (הודעתו, ש' 4-3, עמ' 28 לפרו, ש' 8-9, עמ' 28, ש' 22). טרם חזה את הצומת טען שהמרקח בין לבון ה"ולבו", היה לפחות "200 מטר" (עמ' 30 לפרו, ש' 31-30) ונותר לו די זמן לחצות אותו (עמ' 31 לפרו, ש' 4-5).

לדבריו, לו הכניסה לצומת לא הייתה בטוחה, "**במאה אחד**", אין סיכוי שהיא נכנס (עמ' 29 לפרו, ש' 9-8).

לטעמו, לאחר שעבר את נתיב הנסיעה של רכב ה"ולבו", נאלץ לעזוב את רכבו למספר שניות, עקב אוטובוס שנכנס לבית הספר שבמকומם (עמ' 2 להודעתו, ש' 5-4, עמ' 28, ש' 24-23). בחלוף מספר שניות שמע "בום" וחש חבטה ברכב (שם, ש' 5).

כשנשאל, בחקירהו, האם חלקו האחורי של רכבו היה בנתיב הנסיעה, השיב: "**היתי כבר מחוץ לכਬיש בתוך הצומת כלומר לא הייתה בנתיב נסעה**" (שם, ש' 27-26). כשועמת עם הטענה שלו פי הממצאים בזירה רכבו היה בנתיב הנסעה שמאליה, בעת שארעה התאונה, שב והדגיש: "**אני היה כבר בתוך הצומת ואם הייתה עדין בנתיב הנסעה, למה לקח שניות עד שאני ירגש את המכונית. בנוסף לא הייתה עוצר כמו שיפורתי אם הרכב שלי היה עדין בתוך הנתיב של הנסעה**" (הודעת נאשם, ש' 31-30).

כך דחה, בעדותו, את הטענה שבעת שעצר חסם את נתיב הנסעה: "**ובודאות היה לפחות חמיש שש מטר אחורי האוטובוס, שעצר לדבר עם השומר. ואני חיכיתי כי הייתי בטוח שאין בפנים. חד משמעית, לא רק בפנים, לפחות שנים שלוש מטר בתוך הצומת**" (עמ' 29 לפרו, ש' 21-23). כשנשאל מדוע, אם כן, פנה שמאליה, אם הבחן באוטובוס, השיב: "**אני נהג לא מהיומם. אני מעריך בדיקות מרתקים. המרתק שלו היה הרבה יותר מאשר שיגרום לתאונה**" (עמ' 29 לפרו, ש' 28-27).

כשנשאל מדוע, בתנאי מג האור הקשים ששררו, לא אפשר תחילת לרכב ה"ולבו" לעבור, טרם פניותו, השיב: "**כי היה רחוק ובוואות הערכתי שהמרקח די מספיק כדי להכנס בביטחון בתוך הצומת**" (שם, ש' 37).

הנאשם דחה את הטענה שמצג האoir הסוער והגשם הפריע לשדה ראייתו: "**באוטו רגע לא היה גשם, היה רק רטוב. זה כביש ישיר ואפשר לראות בבירור עד סוף הכביש**" (עמ' 29 לפרו, ש' 13-12).

הנאשם, רופא במקצועו, ציין שמיד לאחר התאונה יצא מהרכב, ובדק את מצבם של המעורבים, (שם, ש' 13-7).

כשנשאל הicon היה נהג ה"ולבו" השיב: "**ליד הצומת הבא לא ברור לי אם יצא מהצומת או הגיע מכביש בית ג'אן**" (הודעת נאשם, ש' 25).

לענין מיקומו של רכבו בסיום התאונה, ציין שרכב ה"ולבו" סובב את רכבו וגרם לו להידדר מרחק של כמטר אחד-שנתיים (עמ' 28 לפרו, ש' 26-25), ורק כשהבין מה ארע, בלי את רכבו (עמ' 28 לפרו, ש' 27-26, עמ' 30 ש', 14-15).

כשועמת עם הסקיצה, תרשימים הבוחן, והמצאים שלפיהם התאונה התרחשה במרכז הצומת, השיב: "**לא היו שברים ולא שום דבר. גם לא זכוכית... הוא לא דיבר עמו אף אחד שם, לא בדק את הרכבים האחרים, לא מרתקים, לא שום דבר. הוא לקח מראש שפניתי שמאליה ומראש החלית שאני אשם**" (עמ' 30 לפרו, ש' 17-14).

בחקירתו, כשנשאל כיצד נגרמה התאונה, לדעתו, השיב: "לא ברור לי איך פגע בי כי הייתה בטוח בתוך הצומת **ואפלו לפחות 5 שניות שהייתי בתוך הצומת שחיכתי עד שהאוטובוסים יכנס לחצר בית הספר ואז שמעתי את המכח" (עמ' 3 להודעתו, ש' 43-44).**

בעודתו, כשנשאל כיצד פגע בו רכב ה"ולוו", השיב: "כנראה הוא נבהל מהרכב שהוא מאחורי וסתה ימינה, פגע בי, לא רצה ללקת חזיתית עם הרכב שמאחורי, פגע בי אחר כך במעקה בית הספר ואז המשיך ישר לכיוון הנגד" (עמ' 31 לפרו, ש' 20-18).

13. עד ההגנה, קאסם אדדם, קרוב משפחתו של הנאשם (עמ' 33 לפרו, ש' 9-8, עמ' 31 לפרו, ש' 10-8), טען שהיא עד לתאונה (עמ' 33 לפרו, ש' 29-28) ומסר גרסה דומה להפליא לגרסת הנאשם. לטענותו, רכב ה"ולוו" הגיע מכיוון בית ג'אן, בmahirot גבוהה, 80 קמ"ש, נבהל מהרכב שנסע מאחוריו רכב הנאשם, ונכנס ברכב הנאשם מאחור (עמ' 32 לפרו, ש' 28-24), כשהרכב הנאשם כבר היה בתוך הצומת.

ኖכח קרבתו של העד לנ宴ם, המשקל שיש לתת לגרסתו הוא מועט, אם בכלל.

14. מהעדויות ומהמצאים שנפרשו לפני בתיק, נותרבי ספק בנוגע לאחריותו של הנאשם לתאונה.

שלושת האחים שנסעו ברכב ה"ולוו", בדומה לבוחן, הטילו את האחריות על התאונה על הנאשם. לעומתם, נהג ה"ሚצובייש" טען בעודתו שאינו ידע בדיקות כיצד ארצה התאונה וגרסתו לא תמכה בגרסת התביעעה.

זאת ועוד, הגרסה שהציגו שלושת האחים לעניין חלקה השני של התאונה, שרכbam נעצר במרכז הכביש, מיד לאחר ההתנגשות עם רכב הנאשם, לא תامة כלל את מסקנות דוח הבוחן ואת עדות נהג ה"מיツובייש". גרסתם בעניין זה הייתה אחידה באופן תמהה, והותירה בי תהיות לגבי אמינותם גרסתם הכללית. זאת ועוד נהג ה"מיツובייש" ציין שרכב ה"ולוו" נסע "במהירות". זאת, בנגד לעדות נתניהו, שנסע במהירות של 50 קמ"ש, ועדות ואחותו, שטענה שמהירות נסיעתם הייתה איטית.

זאת ועוד הבוחן טען שיש לדוחות את גרסת הנאשם שלפיה רכבו כבר היה בכביש הגישה לכפר, נוכח מיקום רכבו בנתיב הנסיעה והסבוסוב של הרכב. הנאשם טען, מנגד, שרכבו הדרדר מטרים ספורים לאחר ההתנגשות, והוא הצליח לבולמו לאחר מספר שניות, בעת שהבין מה התרחש. ציון שגרסתו זו לא הופרכה. ציון שיום התאונה היה יום גשום, והעדדים השונים העידו שהכביש היה רטוב, ויתכן שהדבר אף עשי לתמוך בטענות זו.

סוף דבר

15. לאור כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מעבירות המיחסות לו בכתב האישום **אי מתן זכות קידמה לרכב ממול, כשהנתיב חסום, נהייה בחוסר זירות והתנהגות הגורמת נזק.**

המצוירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, כ"א אב תשע"ט, 22 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.